

عنوان

آیین نامه اجرایی بازنشستگی سخت و زیان آور مصوب ۱۳۸۰

برای دسترسی به کلیه قوانین و مقررات، آموزش ها و مقالات تخصصی قانون کار

در سایت اینترنتی کارتابان

اینجا کلیک کنید

آیین نامه اجرایی بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (ش ۷۶) مصوب ۱۳۷۱ - مصوب ۱۳۸۰.۱۲.۲۲ - ۱۳۸۰.۱۲.۲۲ - ۲۰۰۱ نقل از شماره ۱۶۶۲۸-۳۸۱.۱.۱۴ روزنامه رسمی شماره ۵۸۳۵۲. ت. ۲۵۹۶۰ هـ ۱۳۸۰.۱۲.۲۲

وزارت کار و امور اجتماعی - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۰.۱۲.۲۲ بنا به پیشنهاد مشترک شماره ۱۲۹۰۲۶ مورخ ۱۳۸۰.۱۲.۱۹ وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سازمان تأمین اجتماعی و به استناد بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱ - مصوب ۱۳۸۰ - آیین نامه اجرایی بند یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

- آیین نامه اجرایی بند یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱ - مصوب ۱۳۸۰ ماده ۱ - کارهای سخت و زیان آور کارهایی است که در آنها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار غیر استاندارد بوده و در اثر اشتغال بیمه شده تنشی به مراتب بالاتر از ظرفیتهای طبیعی (جسمی و روانی) در وی ایجاد می شود که نتیجه آن بروز بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن می باشد. مشاغل سخت و زیان آور موضوع این ماده به دو گروه تقسیم می شوند:

الف - مشاغلی که صفت سخت و زیان آوری با ماهیت شغلی وابستگی داشته اما می توان با بکارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر فنی مناسب توسط کارفرما سختی و زیان آوری آنها را حذف نمود.

ب - مشاغلی که ماهیتاً سخت و زیان آور بوده و با بکارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر فنی توسط کارفرما، صفت سختی و زیان آوری آنها کاهش یافته ولی کماکان سخت و زیان آوری آنها حفظ می گردد.

ماده ۲ - تعیین سخت و زیان آور بودن مشاغل موضوع ماده (۱) و نوع آن (گروه «الف» و گروه «ب») در هر کارگاه با بررسی سوابق، انجام بازدید و بررسی شرایط کار توسط کارشناسان بهداشت حرفه‌ای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و بازرسان وزارت کار و امور اجتماعی و با تایید آن توسط کمیته استانی موضوع این آیین نامه انجام می گیرد.

تبصره - کارفرمایان کارگاهها مکلفند با کارشناسان و بازرسان موضوع این ماده همکاری و مدارک مورد نیاز را در اختیار آنان قرار دهند.

ماده ۳ - کارفرمایان کلیه کارهای سخت و زیان آور که تمامی یا برخی از کارهای آنها سخت و زیان آور می باشند مکلفند اقدامات زیر را انجام دهند:

۱- کارفرمایان کارگاههای تأسیس شده، تا تاریخ قانون یاد شده مکلفند حداکثر ظرف ۲ سال از تاریخ مزبور، نسبت به ایمن سازی عوامل و شرایط محیط کار مطابق حد مجاز و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آئین نامه‌های مربوط (مصوب شورای عالی حفاظت فنی) و سایر قوانین موضوعه در این زمینه اقدام نمایند.

در مورد کارگاههایی که پس از تصویب قانون یاد شده ایجاد می‌گردد کارفرمایان مربوط مکلفند گواهی لازم را از وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مبنی بر رعایت ایمنی بهداشت و استاندارد بودن آنها طبق قانون کار اخذ نمایند. اجازه فعالیت این قبیل کارگاه‌ها مشروط به ارائه گواهی مزبور می‌باشد.

۲- کارفرمایان مکلفند شاغلین در کارهای سخت و زیان‌آور را حداقل سالی یکبار به منظور آگاهی از روند سلامتی و تشخیص بهنگام بیماری و پیشگیری از فرسایش جسمی و روحی آنان توسط مراکز بهداشتی و درمانی مورد معاینه قرار داده و نتیجه را در پرونده‌های مربوط ضبط و یک نسخه از آن را به سازمان تأمین اجتماعی ارائه نمایند.

۳- تغییر شغل بیمه شده که در معرض فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان‌آور باشد بر طبق مقررات پیش‌بینی شده در قانون کار صورت می‌گیرد.

۴- معاینات قبل از استخدام طبق ماده (۹۰) قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴ - انجام می‌گیرد.

ماده ۴ - به استناد تبصره (۱) ماده (۹۶) قانون کار مقررات و ضوابط انجام معاینات پزشکی موضوع ماده (۳) این آیین‌نامه اعم از قبل از استخدام و ادواری اختصاصی و هر گونه معاینات پزشکی دیگر در این ارتباط مطابق با دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌های جاری وزارت بهداشت، درمان آموزش پزشکی خواهد بود. تبصره - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظف است تمهیدات لازم برای اعلام نتایج معاینات موضوع این ماده متناسب با شرح وظایف سازمان‌های ذی‌ربط بعمل آورد.

ماده ۵ - حذف صفت سخت و زیان‌آوری کار در اثر بکارگیری تمهیدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر فنی توسط کارفرما بعد از گذشت «۲» سال از تاریخ تصویب قانون در هر کارگاه و خروج شغل از شمول این آیین‌نامه و یا استمرار سخت و زیان‌آوری کار، پس از اعلام نتایج بازدید و بررسی شرایط کار توسط کارشناسان موضوع ماده (۲) این آیین‌نامه و تایید کمیته استانی کارهای سخت و زیان‌آور انجام می‌گیرد.

تبصره - وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کار و امور اجتماعی مکلفند گزارش بازدید خود از کلیه کارگاههایی که تمام یا برخی از مشاغل آنها سخت و زیان‌آور تشخیص داده شده است را به کمیته استانی مربوط ارائه نمایند.

ماده ۶ - در صورتی که گزارش کارشناسان موضوع ماده (۵) این آیین‌نامه پس از تایید کمیته استانی حاکم از عدم کاهش یا حذف عوامل زیان‌آور و بیماری‌زای محیط کار از سوی وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بعمل خواهد آمد.

ماده ۷ - سیاستگذاری کشوری کارهای سخت و زیان‌آور موضوع این آیین‌نامه، ارزیابی مجدد مشاغلی که بدو سخت و زیان‌آور تعیین شده‌اند ولی براساس اطلاعات بعدی نیاز به بازنگری دارند. ایجاد هماهنگی و نظارت بر عملکرد و رسیدگی به درخواست کمیته‌های استانی موضوع ماده (۸) به‌منظور تشخیص و تطبیق مشاغل سخت و زیان‌آور کمیته استانی متشکل از اعضای زیر در هر استان تشکیل می‌گردد:

۱- مدیر کل کار و امور اجتماعی استان به عنوان رییس کمیته

۲- معاون بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی دانشگاه.

۳- مدیر تشکل تأمین اجتماعی استان

۴- یک نفر بازرس کار با معرفی اداره کل کار و امور اجتماعی استان.

۵- دو نفر کارشناس مسؤول بهداشت حرفه‌ای که یک نفر از آنها از زنان خواهد بود با معرفی مدیریت درمان تأمین اجتماعی استان.

۶- یک نفر کارشناس بهداشت حرفه‌ای با معرفی مدیریت درمان تأمین اجتماعی استان.

تبصره ۱ - حضور نماینده بیمه شده و کارفرما در جلسات بدون حق رای اجتماعی استان.

تبصره ۲ - جلسات کمیته‌های استانی در اداره کل کار و امور اجتماعی تشکیل و با حضور «۵» نفر از اعضاء رسمیت می‌یابد و تصمیمات جلسه با اکثریت آراء حاضرین معتبر و لازم‌الاجرا می‌باشد.

تبصره ۳ - در استانهایی که دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مستقل وجود دارد در صورت طرح پرونده‌های مرتبط با منطقه تحت پوشش، کارشناس مسؤول بهداشت حرفه‌ای معاونت بهداشتی دانشکده مزبور، جایگزین کارشناس مسؤول بهداشت حرفه‌ای معاونت بهداشتی دانشگاه خواهد بود.

تبصره ۴ - با تصویب کمیته استانی دعوت از افراد صاحب نظر و اساتید مربوط جهت شرکت در جلسات بدون حق رای بلامانع است.

ماده ۹ - وظایف کمیته‌های استانی به شرح زیر می‌باشد:

۱- تعیین و تطبیق مشاغل سخت و زیان‌آور با مواد این آیین‌نامه و اعلام به مراجع ذیربط و توجه ویژه به بانوان شاغل مشمول مشاغل سخت و زیان‌آور به خصوص در دوران بارداری و شیردهی.

۲- بررسی و تشخیص مشاغل موضوع ماده (۱) این آیین‌نامه که توسط بیمه شده، کارفرما یا سایر مراجع به عنوان مشاغل سخت و زیان‌آور معرفی شده و اعلام نتیجه به متقاضی و سازمانهای ذیربط.

۳- بررسی مواردی که با اتخاذ تدابیر لازم حالت سخت و زیان‌آوری شغل یا مشاغل از بین رفته و در زمره مشاغل عادی درآمده‌اند و اعلام آن به مراجع ذیربط به منظور حذف مزایا و امتیازات و... که به کار سخت و زیان‌آور تعلق گرفته است.

۴- بررسی و ارائه پیشنهاد مشاغل جدید برای طرح در شورای عالی حفاظت فنی برای تعیین سخت و زیان‌آور بودن و یا نبودن آن.

۵- اجرای سیاستها و مصوبات شورای عالی حفاظت فنی. تبصره - کارفرمایان کارگاهها مکلفند با کمیته موضوع ماده (۹) این آیین‌نامه همکاری و مدارک مورد نیاز را در اختیار آنان قرار دهند.

ماده ۱۰- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلف است هر ساله حدود تماس شغلی عوامل بیماری‌زا را به شورای عالی حفاظت فنی اعلام‌نماید شورای عالی مذکور موظف است مراتب را به کمیته‌های استانی کارهای سخت و زیان‌آور جهت اجرا اعلام نماید.

ماده ۱۱ - در صورت تشخیص کمیته استانی مبنی بر قرار گرفتن کار در اعداد گروه (الف) و (ب) ماده (۱) این آیین‌نامه، کارفرما موظف است نسبت به حذف یا کاهش عوامل سختی و زیان‌آوری کار تا حد مجاز و تأمین استانداردهای لازم مورد تایید مراجع ذیربط در مهلت مقرر اقدام نماید. در غیر این صورت هر گونه عارضه، حادثه و غرامتهای ناشی از بیماری، از کار افتادگی و غیره به عهده کارفرما خواهد بود.

ماده ۱۲ - علاوه بر کارهای سخت و زیان‌آور مشخص شده طبق مصوبات شورای عالی حفاظت فنی، موارد تایید شده توسط کمیته استانی و موارد زیر نیز سخت و زیان‌آور شناخته می‌شوند.

۱- کار در ندامتگاه‌ها و زندان‌ها.

۲- مشاغلی که مستقیماً در مراکز روان درمانی با بیماران روانی مرتبط هستند.

۳- خبرنگاری.

ماده ۱۳ - نحوه توالی و تناوب اشتغال در مشاغل سخت و زیان آور:

۱- ایام زیر چنانچه در فواصل اشتغال به کارهای سخت و زیان آور واقع شود، به عنوان سابقه اشتغال در کارهای سخت و زیان آور محسوب می‌گردد.

الف - تعطیلات هفتگی.

ب - تعطیلات رسمی.

ج- ایام استفاده از مرخصی استحقاقی.

د- ایام استفاده از مرخصی بابت ازدواج یا فوت همسر، پدر، مادر و فرزندان به مدت ۳ روز با دریافت دستمزد در مورد مشمولان قانون کار.

هـ - ایام استفاده از مرخصی استعلاجی یا استراحت پزشکی اعم از اینکه حقوق ایام مزبور توسط کارفرما پرداخت شود و یا اینکه بیمه شده از غرامت دستمزد ایام بیماری استفاده کرده است.

- ایام و موارد زیر چنانچه در فواصل اشتغال بیمه شده به کارهای سخت و زیان آور واقع شود موجب زایل شدن توالی اشتغال وی در کارهای سخت و زیان آور نمی‌گردد.

الف - ایام خدمت وظیفه سربازی (دوران ضرورت و احتیاج) مشروط بر اینکه بیمه شده حداکثر تا دو ماه پس از پایان خدمت به کار سابق خود برگشته و یا اینکه در کار دیگری که سخت و زیان آور شناخته شده مشغول به کار شده باشد و همچنین ایام آماده به خدمت.

ب - دوران توقیف بیمه شده در صورتیکه منتهی به محکومیت وی نگردد و یا اینکه کارفرما بر اساس تکلیف قانونی حقوق دوران مزبور را به بیمه شده پرداخت نماید.

ج - ایام حالت تعلیق که به واسطه عوامل قهریه طبیعی و یا حوادث و مخاطرات اجتماعی (مانند سیل، زلزله جنگ و آتش‌سوزی) که خارج از اراده کارفرما و بیمار شده بوده و در نتیجه آن کارگاه به طور موقت تعطیل می‌گردد.

د- ایام استفاده از مقرری بیمه بیکاری مشروط بر اینکه بیمه شده قبل از اتمام و یا بلافاصله پس از اتمام دوره مزبور در مشاغلی که سخت و زیان آور شناخته شده مشغول به کار شده یا طبق این آیین‌نامه بتواند بازنشسته شود.

هـ - ایام خدمت در جبهه که به تایید مراجع ذیصلاح رسیده باشد.

و - دوران اسارت یا محکومیت سیاسی که بیمه شده بر اساس آن به عنوان آزاده شناخته شده باشد.

ز - ایام بلا تکلیفی بیمه شده که مستند به آرای صادره از سوی هیأت‌های حل اختلاف و یا سایر مراجع قانونی منجر به پرداخت حقوق ایام مزبور شده باشد.

ح - ایام استفاده از غرامت دستمزد ایام بیماری که در فاصله زمانی ۱۳۵۴.۵.۱۰ تا ۱۳۵۹.۴.۰۱ واقع شده باشد.

ط - غیبت غیرموجه حداکثر به مدت ۱۰ روز در سال در مورد کارگاههای مشمول قانون کار یا بر اساس مقررات انضباطی، تخلفاتی و یا استخدامی مربوط در کارگاههای غیرمشمول قانون کار که منجر به اخراج، انفصال موقت یا دایم نشده باشد.

۳- ایام و موارد ذیل چنانچه در فواصل اشتغال بیمه شده به کارهای سخت و زیان آور واقع شود توالی اشتغال او را از بین برده و موجب تناوب اشتغال وی می گردد. الف - استفاده از مرخصی بدون حقوق به هر منظور و تحت هر عنوان.

ب - اخراج، استعفا، انفصال و بازخریدی

ج - غیبت غیرموجه بیش از ۱۰ روز در هر سال در کارگاههای مشمول قانون کار یا بر اساس مقررات انضباطی، تخلفاتی و یا استخدامی مربوط در کارگاههای غیر مشمول قانون کار که منجر به اخراج، انفصال موقت و یا دایم شده باشد.

د - اشتغال در کارها و مشاغل عادی.

ه - اشتغال در حرف و مشاغل آزاد.

و - بیمه اختیاری. ز- بیکاری بدون دریافت مقرری بیکاری.

ح - سایر موارد مشابه. ماده ۱۴ - شرایط بازنشستگی در کارهای سخت و زیان آور:

۱- بیمه شدگانی که حداقل ۲۰ سال سابقه کار متوالی یا ۲۵ سال سابقه کار متناوب و پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان آور را دارا باشند، بدون شرط سنی می توانند درخواست بازنشستگی از سازمان تأمین اجتماعی نمایند.

۲- چنانچه کمیسیونهای پزشکی موضوع ماده (۹۱) قانون تأمین اجتماعی قبل از رسیدن بیمه شده شاغل در کارهای سخت و زیان آور به سابقه مقرر در بند (۱) فوق، فرسایش جسمی و روحی وی را ناشی از اشتغال به کارهای سخت و زیان آور تشخیص و تایید نمایند.

۳- این قبیل بیمه شدگان به صرف ارایه درخواست بازنشستگی مجاز به ترک کار نبوده و می باید احراز شرایط و استحقاق آنها جهت بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان آور رسماً از سوی سازمان تأمین اجتماعی به آنها ابلاغ شود و سپس ترک کار نمایند.

۴- چنانچه بیمه شده شرایط استفاده از بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان آور را طبق این آیین نامه احراز کند سازمان تأمین اجتماعی مکلف است نسبت به برقراری مستمر وی از تاریخ ترک کار اقدام نماید.

۵- بیمه شدگان شاغل که حداقل ۲۰ سال متوالی یا ۲۵ سال متناوب سابقه پرداخت حق بیمه در مشاغل سخت و زیان آور مربوط به قبل از تاریخ تصویب قانون را داشته باشند و یا در آینده شرایط مذکور را احراز نمایند می توانند درخواست بازنشستگی خود را با رعایت بند (۳) این ماده به سازمان تأمین اجتماعی تسلیم نمایند.

ماده ۱۵ - چنانچه فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان آور در اثر عدم رعایت بندهای (۱) و (۲) جزء (الف) ماده واحده قانون یاد شده تشخیص داده شود، سازمان تأمین اجتماعی ضمن انجام تعهدات قانونی نسبت به بیمه شده، زمان و خسارات وارده را با توجه به ماده (۶۶) قانون تأمین اجتماعی از کارفرمای مربوط مطالبه و وصول خواهد نمود.

ماده ۱۶ - کارفرما مکلف است پس از احراز شرایط بازنشستگی بیمه شده شاغل در کارگاه وی، طبق این آیین نامه معادل چهاردرصد میزان مستمری برقراری بیمه شده نسبت به سنوات اشتغال او در مشاغل سخت و زیان آور را که توسط سازمان تأمین اجتماعی محاسبه و مطالبه می‌گردد به طور یکجابه سازمان مزبور پرداخت نماید.

ماده ۱۷ - آثار محدودیتها و مزایای مندرج در قانون برای مواردی که بازنشستگی به موجب این آیین نامه ایجاد می‌شود منحصر به همان شغل در همان کارگاه خاص بوده و قابل تسری و تعمیم در دیگر شغل‌های مشابه در سایر کارگاهها نمی‌گردد.

ماده ۱۸ - اجرای مقررات این آیین نامه تا پایان مدت برنامه سوم می‌باشد.